PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2007/0146(CNS)

21.9.2007

*

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Czarnogóry (COM(2007)0431 – C6-0301/2007 – 2007/0146(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Adina-Ioana Vălean

Objaśnienie używanych znaków

*	Procedura konsultacji *większość oddanych głosów*
**I	Procedura współpracy (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
**II	Procedura współpracy (drugie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***	Procedura zgody *większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w art. 7 Traktatu UE*
***I	Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
***II	Procedura współdecyzji (drugie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***III	Procedura współdecyzji (trzecie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt*

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....5

UZASADNIENIE 6

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Czarnogóry
(COM(2007)0431 – C6-0301/2007 – 2007/0146(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2007)0431)[1],

– uwzględniając art. 63 ust. 3 lit. b) oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze traktatu WE,

– uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0301/2007),

– uwzględniając art. 51 oraz art. 83 ust. 7 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0000/2007),

1. zatwierdza zawarcie umowy;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządom i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Republiki Czarnogóry.

[1] Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

UZASADNIENIE

Parlament Europejski wydaje opinię w sprawie zatwierdzenia zawarcia dwóch wzajemnie warunkujących się i równoległych umów z państwami Bałkanów Zachodnich: umowy o readmisji z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii i Czarnogórą oraz umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Czarnogórą i Albanią (Albania podpisała umowę o readmisji w 2005 r.).

Podczas szczytu UE-Bałkany Zachodnie, który odbył się w Salonikach w dniu 21 czerwca 2003 r., ponownie podkreślono znaczenie zawarcia umów o ułatwieniach wizowych i readmisji z krajami Bałkanów Zachodnich w kontekście zwalczania problemów związanych z nielegalną migracją.

Sprawozdawczyni z zadowoleniem przyjmuje zawarcie tych umów i podkreśla ich znaczenie dla Bałkanów Zachodnich. Umowy należy traktować jako pakiet, przynoszący korzyści obu stronom: UE oraz regionowi o strategicznym znaczeniu dla UE, obejmującemu państwa, które mają perspektywę członkowstwa w UE (Chorwacji i Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii przyznano status krajów kandydujących).

Podpisanie umów o ułatwieniach wizowych należy postrzegać jako ważny krok, zachęcający państwa Bałkanów Zachodnich do przeprowadzenia koniecznych reform i nasilenia współpracy między tymi krajami na szczeblu regionalnym, a także współpracy z UE w następujących obszarach: wzmocnienie praworządności, zwalczanie przestępczości zorganizowanej i korupcji oraz zwiększenie potencjału administracyjnego w zakresie kontroli granicznych i bezpieczeństwa dokumentów poprzez wprowadzenie identyfikatorów biometrycznych.

Sprawnie działający system imigracyjny wymaga zawarcia skutecznych umów o readmisji; nie powinno się zawierać umów o ułatwieniach wizowych, jeżeli nie obowiązują umowy o readmisji. UE powinna jednak także rozważyć wykorzystanie innych instrumentów umożliwiających podpisanie i wdrożenie umowy o readmisji, dotyczących np. polityki, gospodarki, handlu lub polityki rozwoju.

Sprawozdawczyni przyjmuje z zadowoleniem fakt, iż podejmując decyzję o otwarciu negocjacji w sprawie ułatwień wizowych z krajami trzecimi, WE uwzględnia aspekty dotyczące WSiSW, takie jak zarządzanie granicami, bezpieczeństwo dokumentów, migracja i azyl, zwalczanie terroryzmu, przestępczości zorganizowanej i korupcji. Albania, Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Serbia, Bośnia i Hercegowina – każde z tych państw stoi przed specyficznymi wyzwaniami we wspomnianych dziedzinach, które wymagają zróżnicowanego podejścia.

Sprawozdawczyni pozostaje jednak bardzo krytyczna w stosunku do niezwykle ograniczonej roli Parlamentu Europejskiego podczas zawierania tego typu umów – ten godny ubolewania fakt pogłębia deficyt demokracji między instytucjami UE a jej obywatelami. Kwestie te mają bezpośredni wpływ na życie obywateli UE, niestety jednak PE nie jest informowany na żadnym etapie negocjacji – ani podczas ich otwierania, ani w ich trakcie – o skutkach i konsekwencjach umów o readmisji i umów o ułatwieniach wizowych w odniesieniu do praw człowieka i prawa azylowego.

Cele i formalne ramy zawieranych przez Wspólnotę umów o readmisji uzasadniają

konieczność informowania PE o skutkach ich wdrożenia w państwach członkowskich. Informacje na temat liczby odesłanych migrantów, ich narodowości, statusu, średniego okresu oczekiwania, jaki upływa między zatrzymaniem, wnioskiem o readmisję a przekazaniem, itd. są potrzebne do sporządzenia rocznego sprawozdania, które powinno zostać przedłożone PE z uwagi na debatę.

Umowy o ułatwieniach wizowych powinny zawierać mechanizm kontroli i klauzulę zawieszającą, tak aby UE mogła w dowolnym momencie zawiesić stosowanie umowy w razie wystąpienia trudności w jej wdrażaniu lub nieoczekiwanego rozwoju wydarzeń politycznych.